

mig, at der er Udsigt til, at Forholdet ved Rosenborg Have kan blive ændret. Det har sikkert været meget uheldigt ordnet, og det har været stærkt generende for mange Interesser, at en Del af Rosenborg Have har været givet som Køkkenhave til den kongelige Husholdning. Det vilde have glædet mig endnu mere, om der var kommet et mere bestemt Forslag paa dette Omraade, saaledes at denne Sag kunde have været ordnet nu med det samme, men det er jo noget, der ogsaa kan overvejes i et Udvalg. Ligeledes kunde der være Grund til at faa lidt mere Rede paa, hvad der forstaas ved Statsinventariet. Jeg tror, de fleste Mennesker ere ret uvidende om, hvad der forstaas derved, men det hører jo ogsaa til de Ting, som nærmere kunne oplyses gennem en Udvalgsbehandling.

Af de andre to Love, som knytte sig til denne første, omhandler den ene en Apnage til Kronprins Christian paa ikke mindre end 120,000 Kr. Jeg synes, at denne Sum er ogsaa meget, ja, altfor stor. Jeg skal ikke nævne noget Tal, som jeg kunde ønske at faa den nedsat til, men naar man vil se Lønnen i Forhold til Arbejdet, Ansvar og de Repræsentationspligter, der paahviler ham, saa er den meget stor. Thi det hører jo sikkert til de Stillinger, i hvilke der er mindst Arbejde, mindst Ansvar og mindst Pligt til at repræsentere vort Land og vort Folk.

I den tredje Lov, Forslaget om Naalepenge til Kronprinsessen, foreslaas, at hun skal have 11,200 Kr. Det synes jeg ogsaa er ret urimeligt. Jeg tror, at de Ægteskaber ere de lykkeligste, som have en fælles Kasse, og jeg tror ikke, det er saa heldigt i et Ægteskab, at Manden har sine Penge og Konen sine Penge. Det er langt bedre, naar de have en fælles Kasse, og det synes jeg ogsaa, man skulde holde paa her. Der foreslaas endvidere her, at der bevilges Kronprinsessen et Livgeding. Jeg forstaar nu ikke, at den højtaerede Minister har kunnet bruge et saa grimt Ord som „Livgeding“. Der er sikkert ikke mange Mennesker i vort Land, der vide, hvad det Ord betyder. Det er jo et tysk Ord, og ganske vist er det ogsaa en tysk Prinsesse, det skal anvendes paa, men hvorfor ikke bruge vort gode gamle Ord: Enkeforsørgelse. Det er et Ord, enhver forstaar, og jeg synes, at en dansk Lov bør ogsaa have dansk Tekst. Naa, det er nu ogsaa det mindste ved denne Sag. Jeg har intet imod, at der sikres Kronprinses-

sen et passende Udkomme og en passende Bolig, hvis kun skulde blive Enke.

Hvis man nu vilde spørge det danske Folk om dets Stilling til disse tre Love, hvis man f. Eks. vilde forelægge dem til Afstemning ude i Landets Befolkning, er jeg overbevist om, at de vilde blive forkastede med stor Majoritet. Det danske Folk er et Folk, der lever jævnt tarveligt og nøjsomt. Det kan ikke forstaa, at det skal være nødvendigt at yde saa store Lønninger, som der her er Tale om, til en enkelt Familie. De allerfleste af det danske Folk leve jo saaledes, at de egentlig kun have, hvad man kalder af Haanden til Munden. Skulde det danske Vælgerfolk stemme om disse Love, tror jeg derfor sikkert, at de alle tre vilde blive forkastede, og jeg føler mig derfor i god Overensstemmelse med Flertallet af den danske Befolkning, naar jeg her udtaler, at jeg ønsker, at de foreslaaede Lønninger maa blive nedsatte, og jeg vil haabe, at man gennem en Udvalgsbehandling kan naa dertil.

Krabbe: Behandlingen af de Lovforslag som vi her have for os, vil fra det Partis Side, som jeg har den Ære at tilhøre, blive ført under Hensyntagen til det forretningsmæssige, under Hensyn til, hvad Landets Tarv og Kongehusets Interesser kræver, men tillige under Hensyn til den Højagtelse, som vi nærede for den afdøde Konge, den Sympati, hvormed vi modtage den tiltrædende Konge, og de Ønsker om et lykkeligt Forhold mellem Lovgivningsmagten og Kongehuset, som vi ere saa heldige at besidde nu, og som vi haabe maa vedvare. Lovforslaget selv tror jeg ikke vil fremkalde megen Strid her, og for det Partis Vedkommende, som jeg tilhører, maa jeg først med Hensyn til Hovedforslaget, det om Kongens Civilliste og dens Ansættelse til 1 Million Kroner, erklære, at det er vor Mening, at denne Sum er passende ansat, og at vi mene, at Lovgivningsmagten bør bevilge denne. Naar der har været fremført af den ærede sidste Taler et Ønske om Nedsættelse i Sammenligning med den Civilliste, der blev bevilget den nys afdøde Konge, maa vi her erindre, at det Tidsrum af henvend 50 Aar, der er hengaaet, siden den forrige Civilliste blev bevilget, har gennem Konjunkturerne i Virkeligheden medført, at den Civilliste, der bevilges med den samme Sum, nu er mindre end den, der blev bevilget for 42—43 Aar si-